

κωλάθρα

κωλάθρα, η, ουσ. [<κώλος + μεγεθ. κατάλ. -άθρα], ο μεγάλος κώλος, ο κώλαρος: «έχει τέτοια κωλάθρα, που χρειάζεται δυο καρέκλες για να καθίσει»·

- άνοιξε η κωλάθρα μου, **α.** μου έρχονται συνεχώς όλα ευνοϊκά, ιδίως κερδίζω συνεχώς σε κάποιο τυχερό παιχνίδι: «μόλις άνοιξε η κωλάθρα μου, δεν τους άφησα να πάρουν ούτε ένα κόλπο». **β.** κάθομαι για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, τεμπελιάζω, κωλοβαράω: «δώσε καμιά δουλειά να κάνω, γιατί άνοιξε η κωλάθρα μου απ' το πρωί στην καρέκλα || έχει ένα γιο που έχει ανοίξει η κωλάθρα του στο καθιστό, ενώ αυτός τρέχει στα μεροκάματα, γέρος άνθρωπος!»·

- έχω κωλάθρα, έχω μεγάλη τύχη: «δεν παίζει κανείς μαζί του, γιατί έχει τέτοια κωλάθρα, που κερδίζει πάντα στα χαρτιά»·

- τους ανοίξαμε την κωλάθρα ή τους ανοίξαμε τις κωλάθρες, (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) η ομάδα μας νίκησε την αντίπαλη ομάδα με μεγάλη διαφορά τερμάτων, την κατανικήσαμε: «έπιασε τέτοιο παιχνίδι η ομάδα μας, που τους ανοίξαμε τις κωλάθρες». Ο πλ. γιατί αναφερόμαστε σε όλους τους αντίπαλους παίχτες αλλά και στους οπαδούς τους.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας